

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5510/2019
03.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Весне Субић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Станисмир Виденов, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Нада Путник, адвокат из ..., ради чинидбе по тужби и накнаде штете по противтужби, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8463/18 од 13.02.2019. године, у седници одржаној 03.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8463/18 од 13.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8463/18 од 13.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8463/18 од 13.02.2019. године, ставом првим изреке жалба тужиле је одбијена, као неоснована и пресуда Првог основног суда у Београду П 39669/13 од 28.03.2016. године потврђена у ставу другом и петом изреке, којима је одбијен тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужени да на кп.бр. ... КО ... власништво тужиле, успостави пређашње стање, тако што ће порушити пословни објекат саграђен на кп.бр. ... и ..., КО ..., у мерама и границама ближе одређеним овим ставом изреке, однети грађевински материјал са парцеле тужиле, заравнати га и предати тужилци у државину у стању у ком је био пре изградње (став други изреке), те којим је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка (став пети). Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП, ради разматрања правног питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлука о тужбеном захтеву у овој правној ствари, донета је уз примену материјалног права које не одступа од примене права у одлукама Врховног суда Србије и Врховног касационог суда у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Имајући ово и виду, али и да тужила уз ревизију није доставила правноснажне судске одлуке са другачије израженим правним схватањем, али и да одлука у предметим са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, произилази да у овом предмету не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.05.1998. године, а вредност предмета спора означена је у тужби износом од 30.000,00 динара. Првостепена пресуда којом је одлучено о тужбеном захтеву, укинута је решењем другостепеног суда од 26.09.2013. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, у ком поступку је донета и побијана одлука.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра, односно не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије, то Врховни касациони суд налази да ревизија тужиле није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић